

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 20..... r.

**w sprawie rozciągnięcia stosowania przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym
w administracji**

Na podstawie art. 174 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.)¹ zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) ruchomości, na które rozciąga się stosowanie, w całości lub w części, przepisów działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zwanej dalej „ustawą”, w zakresie ich przechowywania, oszacowania i sprzedaży;
- 2) przypadki, w których może nastąpić nieodpłatne przekazanie ruchomości, o których mowa w pkt 1, lub ich zniszczenie;
- 3) sposób rozliczania wydatków związanych z przechowywaniem lub sprzedażą ruchomości niestanowiących własności Skarbu Państwa.

§ 2. Ilekcóż w rozporządzeniu jest mowa o „likwidacji ruchomości”, rozumie się przez to czynności związane ze sprzedażą, nieodpłatnym przekazaniem lub zniszczeniem ruchomości.

§ 3. Przepisy działu II rozdziału 6 ustawy dotyczące przechowywania, oszacowania i sprzedaży ruchomości stosuje się do ruchomości:

- 1) które stały się własnością Skarbu Państwa albo powiatu na podstawie:
 - a) prawomocnego orzeczenia przepadku przedmiotów, wydanego w postępowaniu karnym, w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, w postępowaniu administracyjnym, w postępowaniu cywilnym oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia,
 - b) przepisów o rzeczach znalezionych oraz o likwidacji niepodjętych depozytów i nieodebranych rzeczy,
 - c) darowizny, zrzeczenia się, dziedziczenia ustawowego oraz objęcia w posiadanie rzeczy niczyjej,
 - d) prawomocnego orzeczenia kary konfiskaty mienia,
 - e) przepisów o majątkach opuszczonych i poniemieckich;
- 2) niestanowiących własności Skarbu Państwa, jeżeli podlegają likwidacji na podstawie:
 - a) przepisów prawa karnego, karnego skarbowego lub celnego,
 - b) przepisów o rzeczach znalezionych oraz o likwidacji niepodjętych depozytów i nieodebranych rzeczy, z wyjątkiem:
 - rzeczy znalezionych w budynkach publicznych oraz w środkach transportu publicznego,
 - przedmiotów stanowiących sprzęt i ekwipunek wojskowy oraz sprzęt i ekwipunek policyjny,
 - przedmiotów, których posiadanie wymaga zezwolenia organów administracji publicznej,
 - ryb i sprzętu rybackiego, podlegających zatrzymaniu na podstawie przepisów o rybołówstwie morskim,
 - mienia wydobytego z morza,
 - wykopalisk i znalezisk archeologicznych w rozumieniu przepisów o ochronie dóbr kultury.

§ 4. 1. Przepisy działu II rozdziału 6 ustawy dotyczące organu egzekucyjnego stosuje się odpowiednio do:

- 1) dyrektorów izb celnych, wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w zakresie przechowywania i likwidacji ruchomości, które:
 - a) zostały przejęte na własność Skarbu Państwa na podstawie rozstrzygnięć wydanych w postępowaniu w sprawach celnych lub w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe albo w postępowaniu dotyczącym likwidacji niepodjętych depozytów i nieodebranych rzeczy, a znajdujących się w dyspozycji organów Służby Celnej,

¹ zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. 2005 r., Nr 172, poz. 1438, z 2006 r., Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 209, poz. 1318, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 39, poz. 308, Nr 131, poz. 1057, Nr 157, poz. 1241 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143, Nr 40, poz. 229, Nr 75, poz. 474, Nr 122, poz. 826 i Nr 152, poz. 1018

- b) zostały przejęte na własność Skarbu Państwa w drodze nieodpłatnego przekazania lub zrzeczenia się, w przypadkach przewidzianych w przepisach prawa celnego,
 - c) znajdują się w dyspozycji organów celnych i podlegają likwidacji na podstawie przepisów o postępowaniu karnym i prawa karnego wykonawczego, prawa karnego skarbowego, prawa celnego, przepisów o rzeczach znalezionych oraz przepisów o likwidacji niepodjętych depozytów i nieodebranych rzeczy;
- 2) starostów:
- a) w zakresie przechowywania rzeczy znalezionych,
 - b) w zakresie likwidacji ruchomości, które zostały przejęte na rzecz powiatu na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym²
- 3) naczelników urzędów skarbowych - w odniesieniu do przechowywania oraz likwidacji ruchomości innych niż określone w pkt 1 i 2

- zwanych dalej „organem likwidacyjnym”.

2. Przepisy działu II rozdziału 6 ustawy dotyczące poborcy skarbowego stosuje się odpowiednio do pracownika urzędu organu likwidacyjnego, upoważnionego do likwidacji ruchomości.

3. O ile dalsze przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, przepisy działu II rozdziału 6 ustawy dotyczące zobowiązanego stosuje się do właściciela ruchomości niestanowiącej własności Skarbu Państwa lub ostatniego właściciela ruchomości przed przejściem jej na własność Skarbu Państwa albo powiatu.

§ 5. 1. Do oszacowania wartości ruchomości podlegających sprzedaży stosuje się przepisy art. 99 § 1, 3 i 4 ustawy.

2. Przepisów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do ruchomości, których wartość została oszacowana przez organ likwidacyjny lub biegłego wezwanego przez ten organ przed przejściem ruchomości na własność Skarbu Państwa albo powiatu, jeżeli od daty tego oszacowania nie upłynął rok, a z innych okoliczności nie wynika, aby w tym okresie ich wartość mogła ulec zmianie.

§ 6. 1. Do przechowywania ruchomości stosuje się odpowiednio przepisy art. 100-103 ustawy.

2. Przepis art. 100 § 1 ustawy, w części dotyczącej pozostawienia ruchomości pod dozorem zobowiązanego lub jego dorosłego domownika albo innej osoby, stosuje się w szczególności uzasadnionych przypadkach.

§ 7. 1. Do sprzedaży ruchomości stosuje się przepisy art. 104 i 105 oraz art. 105a § 1-3, 5 i 6, a także art. 105b-108 ustawy oraz przepisy aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 109 § 1 i 2 ustawy.

2. Nie stosuje się przepisu art. 107 § 2a ustawy w części dotyczącej wierzyciela i zobowiązanego oraz przepisu art. 107a § 1 ustawy w części dotyczącej wyrażania zgody na przetarg ofert.

3. Do sprzedaży: Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Siłom Zbrojnym Rzeczypospolitej Polskiej i jednostkom organizacyjnym Służby Celnej ruchomości będących pojazdami samochodowymi i podlegających likwidacji w przypadkach, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. a i b i pkt 2 lit. b, stosuje się odpowiednio art. 105 § 3 ustawy.

§ 8. 1. Ruchomości stanowiące dobra kultury w rozumieniu przepisów o ochronie dóbr kultury przekazuje się nieodpłatnie państwowym instytucjom kultury.

2. Do wydania opinii, czy ruchomość stanowi dobro kultury, oraz do wskazania państwowej instytucji kultury, której ruchomość może być przekazana, jest właściwy wojewódzki konserwator zabytków, a w przypadku materiałów bibliotecznych - dyrektor Biblioteki Narodowej w Warszawie.

§ 9. 1. Ruchomości nienadające się do obrotu handlowego, a przedstawiające wartość użytkową, mogą być przekazane nieodpłatnie zakładom opieki zdrowotnej, jednostkom organizacyjnym pomocy społecznej, szkołom i placówkom oświatowym, instytucjom kultury, organizacjom charytatywnym, organom administracji publicznej oraz szkołom wyższym, instytutom badawczym lub innym jednostkom organizacyjnym prowadzącym badania naukowe lub prace rozwojowe, jeżeli mogą być przez te podmioty wykorzystane przy realizacji ich zadań statutowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przekazanie ruchomości, które naruszałoby prawo autorskie lub prawo pokrewne albo prawo własności przemysłowej, może dojść do skutku, jeżeli właściciel prawa wyrazi na to zgodę lub gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, zobowiąże się do usunięcia z niej znamion naruszonego prawa, o ile jest to możliwe.

² tekst jednolity Dz.U. 2005, Nr 108, poz. 908. Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. 2005, Nr 179, poz. 1486, Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006, Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410, Nr 235, poz. 1701, z 2007 Nr 52, poz. 343 i 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845, Nr 176, poz. 1238, z 2008, Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462, Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817, Nr 168, poz. 1323, z 2010 Nr 43, poz. 246, Nr 40, poz. 230, Nr 122, poz. 827, Nr 151, poz. 1013, Nr 152, poz. 1018, Nr 219, poz. 1443

3. Ruchomości nadające się do obrotu handlowego, inne niż określone w art. 105 § 2 i 4 oraz art. 109 § 1 pkt 2 ustawy, mogą być w przypadku klęski żywiołowej, w rozumieniu przepisów o stanie klęski żywiołowej, przekazane nieodpłatnie podmiotom, o których mowa w ust. 1, jeżeli przekazanie tych ruchomości przyczyni się do złagodzenia bezpośrednich skutków takiej klęski.

4. Ruchomości, których dopuszczenie do obrotu handlowego wymaga uzyskania certyfikatu zgodności, mogą być przekazane nieodpłatnie podmiotom wykonującym badania laboratoryjne, jeżeli koszt uzyskania certyfikatu zgodności przekraczałby spodziewane wpływy ze sprzedaży tych ruchomości, a ruchomości mogą być wykorzystane do celów badawczych.

§ 10. 1. Przepisy § 8 ust. 1 oraz § 9 ust. 1, 3 i 4 mają zastosowanie wyłącznie do ruchomości, które stanowią własność Skarbu Państwa albo powiatu.

2. Nieodpłatne przekazanie ruchomości, o których mowa w § 9 ust. 1, 3 i 4, stanowiące własność Skarbu Państwa następuje za zgodą dyrektora właściwej miejscowo izby skarbowej, stanowiące zaś własność powiatu za zgodą właściwego miejscowo wojewody.

3. Zgoda, o której mowa w ust. 2, może być udzielana każdorazowo albo na przekazywanie ruchomości w określonym czasie lub w zakresie określonych rodzajów ruchomości.

4. Nieodpłatne przekazanie następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, w którym podaje się wartość szacunkową przekazywanych ruchomości, określoną w sposób wskazany w § 5.

§ 11. 1. Ruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa albo powiatu, których likwidacja, w sposób określony w § 7 lub § 8 oraz ruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa, których likwidacja, w sposób określony w § 9 nie doszła do skutku, mogą być zniszczone.

2. Zakwalifikowanie ruchomości do zniszczenia następuje przez komisję powołaną przez organ likwidacyjny. Zniszczenia dokonuje się komisyjnie. Z czynności zniszczenia sporządza się protokół.

§ 12. 1. Wydatki związane z przechowywaniem lub sprzedażą ruchomości niestanowiących własności Skarbu Państwa pokrywa się z kwot uzyskanych ze sprzedaży tych ruchomości.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, w części przekraczającej kwotę uzyskaną ze sprzedaży, pokrywa się z budżetu państwa.

3. Środki pieniężne z tytułu nadwyżki kwoty uzyskanej ze sprzedaży ruchomości, o której mowa w ust. 1, nad wydatkami związanymi z jej przechowywaniem lub sprzedażą przechowuje się na rachunku depozytowym organu likwidacyjnego do czasu rozstrzygnięcia sprawy własności ruchomości.

§ 13. 1. Zbycia przedmiotów wartościowych, stanowiących własność Skarbu Państwa i przyjętych na przechowanie przez Narodowy Bank Polski przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, dokonują organy likwidacyjne właściwe według miejsca przechowywania tych przedmiotów, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zbycia przedmiotów wartościowych przyjętych na przechowanie przez Centralę Narodowego Banku Polskiego dokonują organy likwidacyjne wyznaczone przez Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty jego ogłoszenia.³

³ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2002 r. w sprawie rozciągnięcia stosowania przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. Nr 50, poz. 449), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w związku z wejściem w życie art. 15 ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 152, poz. 1018).

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt rozporządzenia, który poprzedzony jest rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2002 r. w sprawie rozciągnięcia stosowania przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. Nr 50, poz. 449), ma na celu dostosowanie go do nowelizacji ustawy Prawo o ruchu drogowym, ustawą z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 152, poz. 1018). Artykuł 3 tejże ustawy wprowadza zmiany upoważnienia dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia, dla którego delegację zawarto w art. 174 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

Dotychczasowe brzmienie art. 174 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji było następujące: „Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, rozciągnąć stosowanie w całości lub w części przepisów działu II rozdziału 6 w zakresie przechowywania, oszacowania i sprzedaży zajętych ruchomości na określone ruchomości, które stały się własnością Skarbu Państwa na podstawie przepisów o likwidacji mienia, o przypadku mienia, z tytułu spadków lub z innych tytułów albo gdy Skarb Państwa na podstawie szczególnych przepisów jest upoważniony do sprzedaży cudzej ruchomości. Rozporządzenie to w szczególności określi przypadki, w których może nastąpić nieodpłatne przekazanie ruchomości lub ich niszczenie, a także sposób rozliczania wydatków związanych z przechowywaniem lub sprzedażą ruchomości niestanowiących własności Skarbu Państwa”.

Artykuł 3 ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw brzmi: „Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, rozciągnąć stosowanie w całości lub w części przepisów działu II rozdziału 6 w zakresie przechowywania, oszacowania i sprzedaży zajętych ruchomości na określone ruchomości, które stały się własnością Skarbu Państwa albo powiatu na podstawie przepisów o likwidacji mienia, o przypadku mienia, z tytułu spadków lub z innych tytułów albo gdy Skarb Państwa na podstawie szczególnych przepisów jest upoważniony do sprzedaży cudzej ruchomości. Rozporządzenie to w szczególności określi przypadki, w których może nastąpić nieodpłatne przekazanie ruchomości przez Skarb Państwa albo powiat lub ich niszczenie, a także sposób rozliczania wydatków związanych z przechowywaniem lub sprzedażą ruchomości niestanowiących własności Skarbu Państwa”. **Zatem zmiana przedmiotowego artykułu 174 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji ogranicza się właściwie do rozszerzenia kręgu podmiotów o powiat, które będą mogły korzystać z uprawnień zawartych w przepisach działu II rozdziału 6 w zakresie przechowywania, oszacowania i sprzedaży zajętych ruchomości.**

Zmiana delegacji ustawowej ogranicza się więc do konieczności rozciągnięcia przepisów działu II rozdziału 6 w zakresie przechowywania, oszacowania i sprzedaży zajętych ruchomości

również na ruchomości które stały się własnością powiatu, który na mocy nowych uregulowań zawartych w art. 1 pkt 10 ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, dotyczący nowelizacji art. 130a ustawy Prawo o ruchu drogowym, stał się jednostką właściwą do wykonywania zadań związanych z likwidacją pojazdów. Dotychczas powyższe kompetencje były zastrzeżone wyłącznie dla naczelników urzędów skarbowych reprezentujących Skarb Państwa. W związku z przeniesieniem tych zadań z naczelników urzędów skarbowych na powiat, jako zadań własnych powiatu, oraz zmianą przepisu art. 174 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, konieczna jest zmiana rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2002 r. w sprawie rozciągnięcia stosowania przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. Nr 50, poz. 449) poprzez rozszerzenie kompetencji „organów likwidacyjnych” na starostów.

W oparciu o powyższe rozporządzenie starosta nabędzie uprawnienia do przeprowadzenia faktycznej likwidacji pojazdów, które na mocy orzeczenia sądu powszechnego przejdą na własność powiatu. Faktyczna likwidacja pojazdu polegać będzie bądź to na sprzedaży pojazdu, w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, bądź na nieodpłatnym przekazaniu pojazdu stanowiącego dobro kultury, w rozumieniu przepisów o ochronie dóbr kultury, państwowym instytucjom kultury. Rozporządzenie wprowadza też możliwość dokonania zniszczenia przez starostę pojazdu, jeżeli likwidacja poprzez sprzedaż albo przekazanie państwowym instytucjom kultury okazałaby się nieskuteczna. Zniszczenie pojazdu następuje komisyjnie, po uprzednim zakwalifikowaniu pojazdu przez komisję do zniszczenia.

Wejście w życie rozporządzenia przewiduje się z upływem 14 dni od daty jego ogłoszenia.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt rozporządzenia rozciąga zakres podmiotowy na powiaty poprzez reprezentujących ich starostów. Nowelizacja przepisów art. 130a ustawy Prawo o ruchu drogowym spowodowała nałożenie na powiaty nowych obowiązków dotyczących likwidacji pojazdów przydając starostom przymiot organów likwidacyjnych. Przedmiotowe rozporządzenie, w celu realizacji obowiązków ustawowych, rozciąga możliwość stosowania przez starostów przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Zmiana niniejszego rozporządzenia nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych. Sfinansowanie nowych zadań nałożonych na powiaty, dotyczących likwidacji

pojazdów, zostało zapewnione przez regulacje ustawowe zawarte w ustawie *Prawo o ruchu drogowym*.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Nie przewiduje się wpływu regulacji na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Regulacja nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

6. Notyfikacja.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

7. Zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej.

Przepisy rozporządzenia nie są objęte zakresem regulacji prawnych Unii Europejskiej.